

Το δώρο της μετάνοιας

Κάτι πολύ σημαντικό στην πνευματική μας ζωή είναι η ανάγκη μετάνοιας από κάθε αμαρτία που υπάρχει στη ζωή μας. Είναι απαραίτητο ν' αναγνωρίζουμε το πόσο σοβαρή είναι η αμαρτία και πόσο ουσιαστικές είναι η μετάνοια και η υπακοή.

Ο Κύριος προφανώς μάς αγαπάει βαθιά και επιθυμεί το καλλίτερο για εμάς. Επίσης, γνωρίζει ότι το καλλίτερο για εμάς είναι να βρισκόμαστε σε τέλεια επικοινωνία μαζί Του, γιατί μέσα Του βρίσκεται κάθε τι καλό - ζωή, αγάπη, χαρά, ειρήνη, δικαιοσύνη, σωτηρία. Γι' αυτό, πόσο λυπηρό είναι όταν Τον εγκαταλείπουμε και σκάβουμε για τον εαυτό μας λάκκους που δε μπορούν να κρατήσουν νερό (Ιερ. 2:13). Πώς μπορούμε να διαλέγουμε την αμαρτία από τον Ένα που μας αγαπάει τόσο και που είναι πάρα πολύ καλός απέναντί μας, που οι δρόμοι Του είναι σωστοί και αληθινοί;

Το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι συχνά αποτυγχάνουμε να κατανοήσουμε τη σοβαρότητα της αμαρτίας. Η πραγματικότητα είναι, ότι ενώ η αμαρτία μπορεί να προσφέρει "πρόσκαιρες απολαύσεις" (Εβρ. 11:25), στο τέλος είναι πάντα καταστροφική. Μας εξαιπάτα (Ρωμ.7:11), μας υποδουλώνει (Ιωα. 8:34), μας παγιδεύει (Εβρ. 12:1), μας σκληραίνει (Εβρ. 3:13). Ενώ η αμαρτία μπορεί να υποσχεται ζωή, αντ' αυτού, "μόλις εκτελεστεί, γεννά τον θάνατο" (Ιάκ. 1:15). Όπως ο Απ. Παύλος αναφέρει τόσο ξεκάθαρα: "...Ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος..." (Ρωμ. 6:23).

Η ουσία είναι ότι η αμαρτία είναι τελείως ενάντια στον Κύριο και μας απομακρύνει από Εκείνον (Ησα. 59:2). Για παράδειγμα, προσέξτε, πώς ο Δαβίδ, στην προσευχή μετάνοιας του στον Ψαλμό 51, ανέφερε ότι η αμαρτία του επηρέαζε τη σχέση του με το Θεό: "Σε Σένα, σε Σένα μονάχα αμάρτησα, και έπραξα μπροστά Σου το πονηρό... Μη με απορρίψεις από το πρόσωπό Σου και το πνεύμα Σου το άγιο μη το αφαιρέσεις από μένα. Απόδωσέ μου την αγαλλίαση της σωτηρίας Σου, και με ηγεμονικό πνεύμα στήριξέ με" (εδ. 4, 11)

Παράδωσε τον εαυτό σου στο Θεό

Η ουσία της αφιέρωσης βρίσκεται στην πρόταση: "**Παραδώστε τον εαυτό σας στο Θεό**". Όταν παραδίνετε τον εαυτό σας, παραδίνετε και οτιδήποτε άλλο. Όλες οι λεπτομέρειες συμπεριλαμβάνονται στην παράδοση του εαυτού σου.

Η αφιέρωση δε βρίσκεται μέσα στην υπηρεσία του Θεού, ούτε στο έργο Του, ούτε σε μια ζωή υπακοής και θυσίας, ούτε στην εκκλησία, ούτε εξαιτίας κάποιας ιεραποστολής, ακόμη ούτε και εξαιτίας του Θεού, αλλά μόνο όταν δίνεται προς τον Ίδιο το Θεό. Παράδωσε τον εαυτό σου στο Θεό! Η εργασία σου, η διακονία σου, η υπακοή σου, η θυσία σου, η εσωτερική σου ομορφιά, όλα αυτά θα εμφανιστούν στην κατάλληλη ώρα.

Η αφιέρωση είναι η επιθυμία, η απόφαση και ο σκοπός να είσαι, να κάνεις και να υφίστασαι ολόκληρο το θέλημα του Θεού. Η αφιέρωση είναι μια συγκεκριμένη εκτέλεση, που γίνεται μια για πάντα. Αφιερωνόμαστε όπως όταν παντρευόμαστε. Ο όρκος είναι μαζί μας και με τη δύναμη αυτού του όρκου υπόσχεσης προχωράμε όλες τις μέρες της ζωής μας.

Ευτυχώς, όσο ο Δαβίδ επιθυμούσε ν' αποκατασταθεί η σχέση του με τον Κύριο, Εκείνος το επιθυμούσε ακόμα περισσότερο. Θα μπορούσε να έχει εγκαταλείψει τελείως τον Δαβίδ σ' εκείνο το σημείο, αλλά αντ' αυτού, έστειλε τον προφήτη Νάθαν να τον αντιμετωπίσει για την αμαρτία του (Β' Σαμ. 12:1α). Παρόλο που υπήρξαν συνέπειες για την αμαρτία, ο Δαβίδ επέστρεψε στον Κύριο με ειλικρινή μετάνοια και η σχέση του με τον Κύριο αποκαταστάθηκε.

Κάθε φορά που ο Κύριος μάς ελέγχει και μας καλεί σε μετάνοια, είναι ένα δώρο για εμάς (Ρωμ. 2:4), ακόμη κι αν τα λόγια είναι σκληρά, όπως τα λόγια του Νάθαν στο Δαβίδ. Προσέξτε τα λόγια του Κυρίου στην εκκλησία της Λαοδικείας: "Ξέρω τα έργα σου ούτε ψυχρός είσαι ούτε ζεστός. Είθε να ήσουν ψυχρός ή ζεστός. Έτσι, επειδή είσαι χλιαρός και ούτε ζεστός ούτε ψυχρός, μέλλω να σε κάνω εμετό από το στόμα Μου. Γιατί λες: 'Πλούσιος είμαι και έχω πλουτίσει και τίποτα δεν έχω ανάγκη', και δεν ξέρεις ότι εσύ είσαι ο ταλαίπωρος και ελεεινός και φτωχός και τυφλός και γυμνός. Σε συμβουλεύω να αγοράσεις από Εμένα χρυσάφι που έχει πυρακτωθεί και καθαριστεί από τη φωτιά, για να πλουτίσεις, και ρούχα λευκά, για να ντυθείς και να μη φανερωθεί η ντροπή της γυμνότητάς σου, και κολλόριο, ώστε να χρίσεις τους οφθαλμούς σου, για να βλέπεις. Εγώ όσους αγαπώ ελέγχω και παιδεύω. Έχε ζήλο, λοιπόν, και μετανόησε" (Αποκ. 3:15-19). Αλλά, επίσης, προσέξτε την πρόσκληση για σχέση και συντροφιά με τον Κύριο "Ιδού, έχω σταθεί μπροστά στη θύρα και κρούω. Αν κάποιος ακούσει τη φωνή Μου και ανοίξει τη θύρα, τότε θα εισέλθω προς αυτόν και θα δειπνήσω μαζί του και αυτός μαζί Μου" (εδ. 20).

Μακάρι ο Κύριος να μας δώσει αυτιά για ν' ακούμε κάθε λόγο διόρθωσης που χρειάζεται στη ζωή μας. Και μακάρι να μετανοούμε για κάθε αμαρτία και να περπατούμε ταπεινά μαζί Του στους δικούς Του δρόμους, που είναι καλοί και οδηγούν στην αιώνια ζωή.

Μια άγια ζωή αποτελείται από πολλά μικρής σημασίας πράγματα. Απλές λέξεις και όχι ρητορικοί λόγοι ή σπουδαία κηρύγματα, μικρές πράξεις κι όχι θαύματα τρανταχτά ή νικηφόρες μάχες. Δεν απαιτούνται μεγάλα κατορθώματα ή μαρτυρικοί θάνατοι. Η άγια ζωή δεν είναι κάτι το άπιαστο, κάτι το αδύνατο.

Η άγια ζωή είναι : η αποφυγή μικρών κακών, μικρών αμαρτιών, μικρών διαφωνιών, μικρών αδυναμιών, μικρών αδικημάτων και κακών πράξεων, μικρών σαρκικών ικανοποιήσεων.

Αυτή είναι η άγια ζωή.

Διπλή μερίδα

"...Και ο Ελισσαιέ είπε: Διπλάσια μερίδα από το πνεύμα Σου ας είναι, παρακαλώ, επάνω μου" (Β' Βασ. 2:9).

"... Όπου όμως πλεόνασε η αμαρτία, υπερπερίσσεψε η χάρη" (Ρωμ. 5:20).

"...Σας έδωσε την πρώιμη βροχή έγκαιρα, και θα βρέξει σε σας βροχή πρώιμη και όψιμη, όπως πρωτύτερα" (Ιωήλ 2:23).

Εάν υπήρχε μια μέρα όπου θα χρειαζόμασταν διπλή μερίδα του Αγίου Πνεύματος του Θεού να εκχυθεί επάνω μας, σήμερα είναι αυτή η μέρα! Η αμαρτία πλεονάζει, ας πιστεύσουμε λοιπόν ότι ο Θεός θα κάνει χάρη υπερπερίσσεια! Η χλιαρότητα διαποτίζει όλη την ατμόσφαιρα. Όλοι βρισκόμαστε σε κίνδυνο να ψυχραθούμε. "...Και πολλοί ψευδοπροφήτες θα εγερθούν και θα πλανήσουν πολλούς. Και επειδή θα πληθυνθεί η ανομία, θα ψυχραθεί η αγάπη των πολλών" (Ματθ. 24:11-12).

Πολλοί από εμάς μπορούμε να θυμηθούμε, πως, όταν αρχικά σωθήκαμε, η αγάπη του Θεού έκαιγε στην καρδιά μας. Δεν αμαρτάναμε εύκολα, ήμασταν γρήγοροι στο να ζητάμε συγγνώμη όταν νιώθαμε ότι σφάλλαμε σε κάποιον. Εκείνες τις μέρες της "πρώτης μας αγάπης" στον Κύριο, πόσο πολύτιμες ήταν οι στιγμές όπου μπορούσαμε να ξεφεύγαμε από όλους και απλά βάζαμε την καρδιά μας στην αγάπη και στην προσευχή προς Εκείνον!

Αλλά στη μέση της μάχης, ακόμα και

της μάχης ενάντια στο κακό, πολύ συχνά αφήναμε αυτή τη λεπτότητα του πνεύματος και γινόμασταν σκληροί και ισχυρογνώμονες, είχαμε ψυχραθεί χωρίς να το καταλάβουμε.

Ω, ας μετανοήσουμε, με μια βαθειά, θεία λύπη που φθάνει μέχρι τη ρίζα της αμαρτίας στην καρδιά μας και φέρνει ένα πνευματικό νοικοκύρεμα που διαρκεί! Ο Θεός επιθυμεί ν' αποστραφούμε τον εαυτό μας, να συγκλονιστούμε για τα λάθη μας και τη χλιαρότητά μας τόσο, ώστε να προσευχόμαστε και ν' απελευθερωθούμε από όλο αυτό το μπερδεμα.

Ανεξάρτητα του πόσο σωστά πιστεύουμε, εάν η ένθερμη αγάπη μας προς το Θεό και προς τους άλλους έχει κρυώσει, εάν χαθεί η αγάπη μέσα από την καρδιά μας, τότε όλη η ουσία έχει χαθεί και μόνο μια "θορυβώδης" ομολογία πίστης έχει απομείνει (Α' Κορ. 13:1-3).

Πόσο συχνά ο Θεός αφήνει τα παιδιά Του να περάσουν μέσα από δύσκολα τεστ και δοκιμασίες πριν τους δώσει μεγάλες ευλογίες! Ο Αβραάμ πίστευε στο Θεό με το πέρασμα των χρόνων, περιμένοντας τον Κύριο ότι θα κρατήσει την υπόσχεσή Του και θα του χάριζε ένα γιο και κληρονόμο, παρ'όλο που μεγάλωνε όλο και περισσότερο, και γινόταν όλο και πιο αδύναμος! Και όταν έγινε "νεκρωμένος από τα συναισθήματα" (Εβρ. 11:12) τότε ήταν που γεννή-

θηκε ο Ισαάκ, ο γιος της υπόσχεσης.

Ο Ιωσήφ, με τα υπέροχα όνειρα που του είχε δώσει ο Θεός, χρειάστηκε να πουληθεί στην Αίγυπτο, να μπει σε φυλακή, να αποχωριστεί τ' αδελφία του και το πατρικό του σπίτι, προτού εκπληρωθούν τα όνειρά του!

Φαίνεται ότι χρειάζεται να δοκιμαστούμε έτσι ώστε να είμαστε έτοιμοι για μεγάλες ευλογίες και να δώσουμε τη δόξα στο Θεό και όχι να προσπαθήσουμε να δοξάσουμε τον εαυτό μας ή αυτό το οποίο νομίζουμε ότι κάναμε.

Ο Ιώβ ήταν ένας καλός άνθρωπος (Ιώβ 1:1,8), αλλά έπρεπε να περάσει μέσα από μεγάλα τεστ και δοκιμασίες πριν λάβει τη διπλή μερίδα. Τελικά, πήγε στο μέρος όπου αποστράφηκε τον εαυτό του, και τότε, όταν προσευχήθηκε κατά των βασανιστικών φίλων του, ο Κύριος έδωσε τότε στον Ιώβ "διπλάσια από όλα όσα είχε πρωτύτερα" (Ιώβ 42:1-10).

Μπορεί ο Θεός να επιτρέψει η μεγάλη ένταση της πίεσης και η δυσκολία των καταστάσεων γύρω μας να μας οδηγήσουν πιο απεγνωσμένα, με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα από ποτέ στο να πιέσουμε "μέχρις ότου το πνεύμα ξεχυθεί επάνω μας εξ ύψους, και η έρημος γίνει καρποφόρα πεδιάδα, ενώ η καρποφόρα πεδιάδα θεωρηθεί σαν δάσος" (Ησα. 32:15).

"Πιστός είναι Αυτός που σας καλεί, ο οποίος και θα το κάνει" (Α' Θεσ. 5:24).

Πίστη και προσμονή για την πληρότητα του Αγίου Πνεύματος

Αυτή είναι η ώρα όπου εμείς σαν πιστοί του Χριστού χρειαζόμαστε ποτάμια ζωντανού νερού να υπερχειλίζουν από μέσα μας, ώστε να ζούμε για τη δόξα του Θεού και να επηρεάζουμε τις ζωές όλων αυτών που είναι γύρω μας. Το έθνος μας, η κοινωνία μας, η οικογένειά μας, οι φίλοι μας και όλοι τριγύρω μας που βρίσκονται μακριά από το Χριστό, χρειάζονται να δουν τη ζωή και τη δύναμη του Θεού μέσα μας και διαμέσου της ζωής μας.

Καθώς ζητάμε μεγαλύτερη πληρότητα Αγίου Πνεύματος, αυτό μπορεί να συμβεί με μεγάλη πίστη, καθώς γνωρίζουμε ότι είναι καθαρά το θέλημα του Κυρίου "να γεμίζουμε με Πνεύμα" (Εφεσ. 5:18). Ένα άλλος λόγος είναι η υπόσχεση του Κυρίου να μας γεμίσει με το Πνεύμα Του - "...θα λάβετε δύναμη, όταν έρθει το Άγιο Πνεύμα πάνω σας, και θα μου είστε μάρτυρες μέσα στην Ιερουσαλήμ και μέσα σε όλη

την Ιουδαία και τη Σαμάρεια και ως τα έσχατα της γης" (Πράξ. 1:8).

Ο Θεός έδωσε την υπόσχεση της δωρεάς του Αγίου Του Πνεύματος. Εξαρτάται από εμάς να Το πιστέψουμε και να Το λάβουμε. Προνόησε έτσι ώστε τα παιδιά Του, η εκκλησία Του, να σωθούν και να εξοπλιστούν ώστε να κάνουν το έργο που τους έδωσε να κάνουν. Εκζητάμε τη μεγαλύτερη δύναμη του σύμπαντος, τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, για το μέρος που μας αναλογεί πηγαίνοντας σ' όλο τον κόσμο με το Ευαγγέλιο;

Ένας άλλος λόγος όπου μπορούμε να περιμένουμε πλήρως να γεμίσουμε με το Άγιο Πνεύμα, καθώς εκζητούμε τον Κύριο, είναι εξαιτίας της γενναϊόδωρης φύσης του ουράνιου Πατέρα μας. Είναι θέλημα Θεού για σένα και για όλα τα παιδιά Του, ότι θα γεμίσεις με το Πνεύμα Του. Στρέψου μακριά από κάθε αμαρτία ή εμπόδιο στη ζωή

σου, πλησίασε τον Κύριο και ζήτησέ Του να γεμίσει τη ζωή σου μέχρι υπερχειλίσης με το Άγιο Πνεύμα Του. Απλά σκέψου αυτή η πληρότητα και η δύναμη τι θα σημαίνουν στη ζωή μας και στις ζωές αυτών που είναι γύρω μας πάντα προς δόξα Θεού!

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε τρεις μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Άκουσέ Τον

Διάβασα για κάποιον που πήγε για εξερεύνηση μιας σπηλιάς. Ο έμπειρος οδηγός του, τον οδήγησε κάτω από τη γη και του είπε ότι θα του δείξει ένα μικρό πέρασμα σε ένα υπέροχο κομμάτι του σπηλαιού. Το πέρασμα ήταν στενό και έπρεπε να σκύβει στην αρχή και μετά έπρεπε να κάθεται στα γόνατα.... Αργότερα, καθώς το πέρασμα μίκραινε, ο μόνος τρόπος να συνεχίσει ήταν να ξαπλώσει ανάσκελα, και να σπρώχνει το σώμα του με τις φτέρνες των ποδιών του!! Στη συνέχεια, το άνοιγμα μίκρυνε περισσότερο, τόσο που έπρεπε να σταματάει, να αναπνέει, να εκπνέει και να προχωράει, καθώς μόνο στην εκπνοή το στήθος του ήταν τόσο χαμηλά που του επέτρεπε να κινηθεί. Στο σημείο αυτό, η επιστροφή ήταν αδύνατη.....

Ο ίδιος αγαπούσε πολύ τα επικίνδυνα σπορ, ανάμεσά τους την ελεύθερη πτώση με αλεξίπτωτο, την αναρρίχηση, αλλά μέσα σε αυτό το τόσο στενό πέρασμα, κυριολεκτικά κυριεύτηκε από πανικό. Τρομοκρατήθηκε! Προσπάθησε να πολεμήσει το φόβο, αλλά συνέχιζε να φαντάζεται την εικόνα του παγιδευμένου νεκρού σώματός του, μέσα στο στενό πέρασμα.

Τελικά φώναξε στον οδηγό του ότι είναι στα πρόθυρα ανεξέλεγκτου πανικού, κι ο οδηγός του απάντησε: "Κλείσε τα μάτια σου, και άκου μόνο τη φωνή μου. Θα σου μιλάω συνεχώς, οδηγώντας σε μέσα από το

πέρασμα. Θα τα καταφέρουμε. Το έχω ξανακάνει. Θα περάσουμε μαζί στην άλλη πλευρά. Απλά πρέπει να ακούς τη φωνή μου και να μην επιτρέψεις στις σκέψεις σου να ξεφύγουν. Απλά εστίασε στη φωνή μου!"

Αυτό που τον ελευθέρωσε από το φόβο και τον πανικό, δεν ήταν ότι έπρεπε να προσπαθήσει σκληρά να μην σκέφτεται, απλά έπρεπε να ακούει μια άλλη φωνή. Ποια φωνή ακούς εσύ όταν βρίσκεσαι μέσα στη σπηλιά, στο στενό πέρασμα και είναι σκοτεινά; Όταν το ταβάνι σε πνίγει και δεν φαίνεται να υπάρχει επιστροφή; Τότε το Άγιο Πνεύμα περιμένει να πλημμυρίσει το μυαλό μας κάθε στιγμή. Μας βοηθάει να εστιάσουμε σε σκέψεις που μας οδηγούν σε ζωή και όχι στην απελπισία.

Μπορεί να νιώσεις την αδικία να σε κυριεύει, μπορεί να προδοθείς, μπορεί να κατηγορηθείς άδικα από τους πιο κοντινούς ανθρώπους σε σένα, αλλά το Άγιο Πνεύμα θα σου θυμίσει ότι η αλήθεια και η χάρη θα είναι οι παντοτινοί σου φίλοι. Μπορεί να περνάς δύσκολες στιγμές, αλλά το Άγιο Πνεύμα επιθυμεί η παρουσία Του να είναι ένας μόνιμος ποταμός ζωής, αγάπης, χαράς και ειρήνης, κάθε στιγμή της ζωής σου!

Οι σκέψεις σου, έχουν τρομακτική δύναμη πάνω στη ζωή σου, μην τις αφήσεις να σε κυριεύσουν. Απλά σταμάτησε, και εστίασε στη δική Του φωνή. **Απλά άκου Τον!**

Η ταπεινή καρδιά

"Ας υψώσουμε τις καρδιές μας, και τα χέρια, προς το Θεό, που είναι στους ουρανό" (Θρην. 3:41).

Οι άνθρωποι στις ημέρες του Ιερεμιά συχνά προσεύχονταν με τα χέρια υψωμένα στον ουρανό. Για ν' αποφύγει πιθανή υποκρισία με την καθαρά εξωτερική στάση, ο προφήτης επίσης ζητά και την ύψωση της καρδιάς στον Θεό. Έτσι προσευχόταν ο Ηλίας (Ιακ. 5:17) - "ένθερμα", ή κυριολεκτικά "προσευχόμενος στην προσευχή του".

Με όλη τη φυσική μας τάση που δυσκολευόμαστε να πιστεύσουμε και όλη την φυσική μας αντιπάθεια προς την ανηλεή αυταπάρνηση, ποιός ανάμεσά μας δεν χρειάζεται να "σκίσει την καρδιά του, και όχι τα ιμάτια του, και να επιτρέψει στον Κύριο..." (Ιωήλ 2:13)

Ψάλλουμε με ευλάβεια "Ω, Κύριε,

στείλε αναζωπύρωση, και άρχισε από μένα", σαν να είμαστε απόλυτα έτοιμοι για ό,τιδήποτε ο Θεός διαλέξει να κάνουμε! Αλλά ο Παντοδύναμος Κύριός μας αντ' αυτού, περιμένει τη συμμόρφωσή μας με τις ξεκάθαρες εντολές Του της "ταπείνωσης...προσευχής...εκζήτησης...επιστροφής" (Β' Χρον. 7:14). Πόσο γρήγορα ξεχνάμε ή αγνοούμε τη δική Του διακήρυξη προς τον Ησαΐα 57:15 - "Επειδή, έτσι λέει ο Ύψιστος και ο Υπέρτατος, αυτός που κατοικεί την αιωνιότητα, του οποίου το όνομα είναι: Ο Άγιος: Εγώ κατοικώ στα υψηλά, και σε άγιο τόπο και μαζί με του συντριμμένου την καρδιά, και του ταπεινού το πνεύμα, για να ζωοποιώ το πνεύμα των ταπεινών, και να ζωοποιώ την καρδιά των συντριμμένων."

Ένα φορτίο...ταπείνωσης

Ένας πιστός άνθρωπος διηγείται την εμπειρία του από το στρατό: Λίγες μέρες αφού είχα καταταγεί μου έδωσαν ένα φορτηγό φορτωμένο λασπωμένες μπότες και μου ανέθεσαν να τις καθαρίσω. Στην αρχή κάθισα κάτω σκυθρωπός. Σκεφτόμουν πως μόλις πριν τρία χρόνια είχα αποφοιτήσει από το Πανεπιστήμιο και είχα συνεχίσει άλλα δύο με μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό. Όταν επέστρεψα, όλοι με θαύμαζαν και με θεωρούσαν λαμπρό επιστήμονα. Και να τώρα, που μου έδιναν να καθαρίσω ένα φορτίο βρώμικες μπότες. Δεν το καταδεχόμουν!

Καθώς αυτές οι σκέψεις με βασάνιζαν, θυμήθηκα τον Κύριο μου Ιησού Χριστό, που ζώστηκε την πετσέτα για να πλύνει δώδεκα ζευγάρια βρώμικα, σκονισμένα πόδια αμαρτωλών ανθρώπων. Αυτός, ο Βασιλιάς των Βασιλιάδων και Κύριος του σύμπαντος! Τότε είπα : Εσύ, Κύριέ μου έδωσες αυτές τις μπότες να τις καθαρίσω. Θα το κάνω για Σένα. Και άρχισα ανακουφισμένος να ψάλλω.

Υπάρχουν στην καθημερινή μας ζωή ευκαιρίες, δοσμένες από τον ίδιο το Θεό μας, για ταπείνωση, για χαμηλώμα, για το θάνατο του εγώ μας. Είναι όλες αυτές δώρα του Κυρίου μας, για να μας φτάσει να μοιάσουμε στον Ιησού Χριστό. Όσο κι αν έχουμε μεγάλη ιδέα για τον εαυτό μας, στην ουσία δεν είμαστε, παρά αμαρτωλοί που ο Θεός δουλεύει πάνω μας, με τη χάρη και το έλεός Του.

Ουράνια ικανότητα για υπηρεσία

Πόσο τέλεια είναι η προμήθεια για ζωή και υπηρεσία που έχει κάνει ο Θεός, και πόση πληρότητα στο προνόμιο που δίνεται και στον πιο ταπεινό πιστό, μέσω του έργου του Αγίου Πνεύματος. Δεν έχει τόσο πολύ σημασία το τι είμαστε εκ φύσεως, είτε διανοητικά, ηθικά, πνευματικά ή ακόμη και φυσικά. Αλλά, το τι το Άγιο Πνεύμα μπορεί να κάνει μ' εμάς και τι θα επιτρέψουμε εμείς να κάνει. Το Άγιο Πνεύμα συχνά παίρνει αυτόν που δίνει την πιο μικρή αυθόρμητη υπόσχεση και τον χρησιμοποιεί πολύ περισσότερο από αυτούς που δίνουν την πιο μεγάλη υπόσχεση.

Η χριστιανική ζωή δεν είναι για να τη ζήσουμε στη σφαίρα του φυσικού και η χριστιανική διακονία δεν είναι για να πραγματοποιείται με τη δύναμη του φυσικού χαρίσματος. Αλλά τη χριστιανική ζωή πρέπει να τη ζήσουμε στη σφαίρα του Αγίου Πνεύματος και η χριστιανική διακονία πρέπει να πραγματοποιείται με τη δύναμη του Πνεύματος. Το Άγιο Πνεύμα επιθυμεί σφοδρά να κάνει για τον καθένα μας το ολοκληρωμένο έργο Του. Και σίγουρα θα κάνει για τον καθένα μας ό,τι εμείς Του επιτρέψουμε να κάνει.

Εκδηλώσεις της παρουσίας και της δύναμης του Χριστού

Στο βιβλίο «Άγγιξε τον κόσμο με την προσευχή», που έγραψε ο Wesley Duewel διαβάζουμε για την ανάγκη που υπάρχει για προσευχή και υπηρεσία. Γράφει: "Όπως την εποχή της Βίβλου, όταν οι ειδωλολατρικές θρησκείες είχαν μεγάλη επιρροή, οι εκδηλώσεις της ανώτατης παρουσίας του Χριστού και της δύναμης Του είναι αναγκαίες, προτού οι άνθρωποι στραφούν στον Κύριο. Οι προσευχές σας μπορούν να ενωθούν με τις δικές τους για το άνοιγμα των ματιών των μη χριστιανών προς την πραγματικότητα του Χριστού. Οι προσευχές σας μπορούν να βοηθήσουν να φέρουν τις ποθητές απαντήσεις, όπου θα κάνουν τους μη χριστιανούς πρόθυμους ν' ακούσουν το Ευαγγέλιο και να πιστεύσουν". Συνεχίζει να δίνει αυτή τη διδασκαλία και την ενθάρρυνση σχετικά με την ανάγκη για εκδηλώσεις της δύναμης του Θεού στα ακόλουθα παραδείγματα:

Στην Αίγυπτο, όταν τα παιδιά του Θεού ζούσαν κάτω από τα δεσμά του Φαραώ, το κοντράρισμα της δύναμης ήταν μεταξύ των μάγων και των θεών της Αιγύπτου από την μία πλευρά, και του Μωυσή και του Ααρών ως εκπροσώπων του Θεού από την άλλη. Χρησιμοποιώντας τον Μωυσή και τον Ααρών ως τους αντιπροσώ-

πους Του, ο Θεός έστειλε δέκα υπερβολικές εκδηλώσεις της δύναμής Του, τις δέκα πληγές, για ν' αποδείξει ότι Εκείνος ήταν ο μόνος αληθινός και ζωντανός Θεός.

Ο Θεός γνώριζε ότι οι Ισραηλίτες χρειάζονταν χειροπιαστές αποδείξεις της δύναμής Του για να τους οδηγήσει έξω από την ειδωλολατρία στην οποία είχαν παγιδευτεί. Οι πληγές ακολουθούνταν από υπερφυσικές εκδηλώσεις της δύναμης του Θεού μέχρι ο Ισραήλ να έφθανε στην Χαναάν. Ήταν ο θαυμαστός διαχωρισμός της Ερυθράς Θάλασσας, η καθημερινή προμήθεια με το μάννα καθ' όλη τη διάρκεια των 40 ετών της περιπλάνησης στην έρημο, η θαυμαστή προμήθεια νερού από το βράχο, η εκπληκτική αποκάλυψη της δύναμης του Θεού στο όρος Σινά, οι ορατές υπενθυμίσεις της παρουσίας του Θεού προς αυτούς με τη στήλη νέφους που τους οδηγούσε την ημέρα, και τη στήλη φωτιάς κάθε νύχτα. Ο Θεός συγκατένευσε προκειμένου να συναντήσει τις ανάγκες των παιδιών του Ισραήλ στο δικό τους επίπεδο. Γνώριζε ότι χρειάζονταν θαύματα και τους τα έδωσε.

Ο Σαμουήλ, ο Ηλίας, και ο Ελισαί είχαν αναγνωριστεί ως αληθινοί προφήτες του Θεού με υπερφυσικές εκδηλώσεις της δύναμής Του. Ακόμη και την εποχή των βα-

σιλέων της Παλαιάς Διαθήκης, ο Κύριος δε δίστασε ν' αποδείξει τον Εαυτό Του ως το μόνο ζωντανό Θεό.

Στην εποχή του Χριστού, ο Θεός πιστοποίησε τον Υιό Του με φωνή από τον ουρανό, και αργότερα, μέσω θαυμάτων που έκανε ο Ιησούς. Ο Ιησούς έλεγε στους ακροατές Του ότι αν δεν πίστευαν τα λόγια Του, τουλάχιστον έπρεπε να πιστέψουν εξ' αιτίας των θαυμάτων Του (Ιωαν. 14:11). Στην εκκλησία της Καινής Διαθήκης ο Ιησούς συνέχισε να επιβεβαιώνει την ύπαρξή Του με θαύματα, καθώς οι απόστολοι και ο Παύλος αντιμετώπιζαν της ειδωλολατρικές θρησκείες και τη δαιμονική τους δύναμη.

Εσύ κι' εγώ μπορεί να μη χρειαζόμαστε θαυματουργικά σημεία και τέρατα για να πιστέψουμε στο Ευαγγέλιο. Στο έθνος μας υπήρξε μεγάλη ιστορία του φωτός του Ευαγγελίου. Αλλά οι ακόλουθοι άλλων θρησκειών βρίσκονται σε μια τελείως διαφορετική κατάσταση την οποία είναι δύσκολο για εμάς να αναγνωρίσουμε. Ο Χριστός είναι προετοιμασμένος να έρθει και σ' αυτούς και να επιβεβαιώσει το Ευαγγέλιό Του. Δε διστάζει ν' αποδεικνύει σε έτοιμους ανθρώπους ότι Εκείνος είναι ο μόνος αληθινός και ο μόνος ζωντανός Θεός.

Η διακονία της σωτηρίας των ψυχών

Κάθε πιστός έχει κρυμμένη μέσα του τη δύναμη της σωτηρίας των ψυχών. Κάθε πιστός χρειάζεται να διδαχθεί να γνωρίζει και να χρησιμοποιεί τη θαυμαστή ευλογημένη δύναμη με την οποία έχει προικιστεί. Όταν ο Θεός είπε στον Αβραάμ: "Θα σε ευλογήσω... και διαμέσου του σπέρματός σου θα ευλογηθούν όλα τα έθνη της γης" (Γεν. 22:17-18), τον καλούσε σε μια πίστη, που θα ευλογούνταν όχι μόνο ε-

κείνος, αλλά η δύναμη της ευλογίας θα πέρναγε και στον κόσμο γύρω του.

Ο Κύριός μας φέρει το όνομα Ιησούς, ο Σωτήρας. Είναι η ενσάρκωση της σωτηρίας αγάπης του Θεού. Η σωτηρία των ψυχών είναι η μεγάλη Του διακονία, είναι η μοναδική Του διακονία. Καθώς η πίστη μας σ' Εκείνον μεγαλώνει, έτσι ώστε να γνωρίζουμε και να λαμβάνουμε ό,τι υπάρχει μέσα Του, καθώς Εκείνος ζει μέσα μας, και κα-

τοικεί στην καρδιά και στο ταπεραμένο μας, τότε η σωτηρία των ψυχών θα γίνει το μεγάλο μας έργο στο οποίο θα πρέπει ν' αφιερώσουμε ολόκληρη τη ζωή μας, ώστε να γίνουμε τα πρόθυμα και τα λογικά σκεύη μέσα από τα οποία Εκείνος θα κάνει το θαυμαστό Του έργο.

Ω! ας πιστέψω ότι η αγάπη του Θεού κατοικεί σαν σπόρος μέσα μου, όχι μόνο καλώντας με, αλλά και κάνοντάς με ικανό να πραγματοποιήσω το έργο Του. Ας αφήσω τον εαυτό μου στο Άγιο Πνεύμα να γεμίσει την καρδιά μου μ' αυτή την αγάπη και να με φτιάξει για την υπηρεσία Του. Ο Ιησούς ο Σωτήρας ζει για να σώζει. Κατοικεί μέσα μου και θα κάνει το έργο της σωτηρίας μέσα από μένα.

Περισσότερη αγάπη για ψυχές, που προέρχεται από ένδερμη αγάπη προς τον Κύριο Ιησού, δεν είναι αυτή η μεγάλη μας ανάγκη; Ας προσευχηθούμε για αγάπη, κι ας αρχίσουμε ν' αγαπάμε, με την πίστη ότι όσο εξασκούμαστε στο λίγο θα μας δοθεί και το περισσότερο. Κύριε, άνοιξε τα μάτια μας για να δούμε Εσένα να κάνεις το μεγάλο έργο της σωτηρίας των ανθρώπων και να περιμένεις να δίνεις την αγάπη και τη δύναμή Σου στην καρδιά καθενός που θα Σε ζητήσει. **Κάνε, Κύριε, κάθε έναν από τους λυτρωμένους Σου έναν γαρά ψυχών.**

Η αγάπη ακούει

"Άκουσε τη φωνή μου, σύμφωνα με το έλεός σου"
(Ψαλμ.119:149)

Όταν αγαπάμε τους άλλους, τότε οφείλουμε και να τους ακούμε. Σίγουρα απαιτείται κόπος και προσπάθεια για να επικεντρώσουμε την προσοχή μας και να ακούσουμε αυτά που μας λένε. Όμως όταν το κάνουμε, τότε δείχνουμε αληθινό ενδιαφέρον και σεβασμό στο συνάνθρωπό μας.

Ο Ψαλμωδός Δαβίδ είπε: "Άκουσε τη φωνή μου, σύμφωνα με το έλεός σου" (εδ.149). Αυτό έδειχνε μία σημαντική αλήθεια, ότι δηλαδή ο Θεός που μας αγαπά επίσης μας ακούει, γιατί το να μπορείς να ακούς είναι ένα μέρος αγάπης.

Όταν μπορείς να ακούς τη σύζυγό σου, το σύζυγό σου, το συνάδελφό σου ή το φίλο σου, ενθαρρύνεις τον άνθρωπο και μπορεί ίσως να δει πιο ξεκάθαρα ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζει.

Μην αγνοούμε τις μεθοδίες του σατανά!

Ο Παύλος, στην επιστολή του στους Κορινθίους, τους προειδοποιεί για την ανάγκη της αγρυπνίας, μήπως ένα πνεύμα ασυγχωρησίας εισχωρήσει σε κάποιον ανάμεσά τους και προσθέτει αυτή την σημαντική πρόταση: *"Για να μην έχει πλεονέκτημα επάνω μας ο Σατανάς γιατί δεν αγνοούμε τα διανοήματά του"* (Β' Κορ. 2:10-11).

Το γεγονός ότι έχουμε έναν ύπουλο, πανούργο εχθρό, που μας παρακολουθεί συνεχώς για να μας παγιδέψει ή να μας κάνει να σκοντάψουμε, είναι ολοφάνερο μέσα στην καθημερινή μας ζωή.

Ο Παύλος είπε ότι δεν αγνοούσε τα τεχνάσματα ή τους ελιγμούς του σατανά, δηλαδή τη στρατηγική του. Θα μπορούσαμε να πούμε στο Θεό τα ίδια με τον Παύλο. Κι' έτσι, καμία απορία δεν προκαλεί όταν βλέπουμε το έργο του εχθρού να θριαμβεύει σε τόσες κατευθύνσεις.

Ο σατανάς έχει κάποια ειδική μέθοδο που εργάζεται και κάποιες βασικές αρχές που ακολουθεί. Γυρνώντας πίσω στην πρώτη του εμφάνιση πάνω στη γη, τον βρίσκουμε στον Κήπο της Εδέμ προσπαθώντας να καταστρέψει τους προπάτορές μας. Χτύπησε την πίστη τους και την αγάπη τους για το Θεό, με άλλα λόγια την εμπιστοσύνη και υπακοή τους, γιατί η εμπιστοσύνη είναι πίστη στην πράξη και υπακοή είναι αγάπη στην πράξη.

Ο Ιάκωβος λέει ότι πίστη χωρίς έργα είναι νεκρή (Ιάκ.2:26). Ο Ιωάννης μάς λέει: *"Αυτή είναι αγάπη, το να τηρούμε τις εντολές Του"* (Α' Ιωαν.5:3). Ο διάβολος θα κατέστρεφε την πίστη και την αγάπη

στις καρδιές των παιδιών του Θεού.

Στην αρχή, εργάζεται στο να υποβαθμίσει την πίστη μας στο Λόγο του Θεού. *"Στ' αλήθεια, είπε ο Θεός;"* (Γεν. 3:1). Θέλει να μας κάνει να πιστεύσουμε ότι ο Θεός δεν εννοεί αυτά που λέει, ότι μπορούμε να παραμερίσουμε το θέλημά Του για εμάς και να ζήσουμε ότι και αν κάνουμε. Λέει: *"Σίγουρα δεν θα πεθάνετε"* (3:4). Γι' αυτό αποκαλείται ψεύτης και πατέρας του ψεύδους (Ιωα. 8:44).

Δεν βλέπουμε άλλωστε το διάβολο να εργάζεται με την ίδια τακτική και σήμερα; Δεν ενσταλάζει, σαν θανατηφόρο δηλητήριο, τις ίδιες σκέψεις στο μυαλό των παιδιών του Θεού ακόμα και στις μέρες μας; Υπήρξε ποτέ ημέρα όπου οι χριστιανοί ένιωσαν ότι μπορούν από την μια να κάνουν ό,τι νομίζουν και από την άλλη να ζουν αιώνια με το Χριστό, όπως εκείνοι νομίζουν και παραμερίζοντας το Λόγο του Θεού;

Ωστόσο, οι ίδιοι αυτοί άνθρωποι μάς λένε ότι είναι έτοιμοι για τον ερχομό του Χριστού, και περιμένουν να αρπαχθούν, να καθίσουν στο θρόνο Του μαζί Του. Τα έργα της σάρκας εκδηλώνονται στις συγκρούσεις, τις ζήλιες, τα μίση, τις διχογνωμίες, καθώς και σε μερικές από τις πιο μεγάλες αμαρτίες της σάρκας. Δεν υπάρχει εξομολόγηση, μετάνοια, επιστροφή, επάνοδο στη ζωή του Χριστού, που είναι η ζωή της αγάπης, όπως αναφέρεται στην Α' προς Κορινθίους Επιστολή, στο 13ο Κεφάλαιο. Δεν υπάρχει ταπεινότητα πνεύματος, αλλά υπερηφάνεια και δεν μαθαίνουν, αλλά ο καθένας κοιτάει τον εαυτόλη του. Δεν υπάρχει περπάτημα πίστης, εμπιστευόμενοι Εκείνον να δώσει όλα όσα χρειαζόμαστε.

μενοι Εκείνον να δώσει όλα όσα χρειαζόμαστε.

Συμπληρώνουν την εικόνα της Αποκάλυψης 3:17 (ταλαίπωροι, ελεεινοί, φτωχοί, τυφλοί, γυμνοί), ωστόσο τελείως αγνοούντες αυτή την πνευματική φτώχεια και γύμνια. Σίγουρα, ο διάβολος και όλα του τα δαιμόνια γελάνε πολύ με την τυφλότητά μας και το θράσος μας, στη θέα αυτών των καταστάσεων.

Έχοντας εκπληρώσει το σκοπό εκθεμελίωσης της πίστης των προπατόρων μας, εύκολα τους οδηγεί σε ανυπακοή, γιατί εάν ο Λόγος του Θεού δεν είναι αληθινός, ώστε η αμαρτία να επιφέρει θάνατο, τότε γιατί να μην διασκεδάσουμε και να μην κάνουμε πράγματα που ικανοποιούν τη σάρκα μας; Και πήραν, και έφαγαν, και η ανθρωπότητα παίρνει και τρώει από τότε, τυφλωμένοι από τις κολακείες του διαβόλου, ξεχνώντας ότι *"αυτός που σπέρνει στη σάρκα τη δική του θα θερίσει από τη σάρκα φθορά"* (Γαλ. 6:8). Τους κάνει να σκέφτονται ότι μπορούν από την μία να σπέρνουν στη σάρκα και από την άλλη να θερίσουν ζωή αιώνια. Ο σατανάς εξακολουθεί να είναι ο εξαπατών και είναι ακόμη πιστός στο κάλεσμά του!

Τι θα κάνουμε, για όλα αυτά; Ευχαριστούμε το Θεό γιατί υπάρχει διέξοδος, εάν είμαστε διατεθειμένοι να την ακολουθήσουμε. Μέσω του Χριστού, η πίστη και η αγάπη που χάθηκαν στον Κήπο της Εδέμ μπορούν ν' αποκατασταθούν. Αυτός είναι η μόνη οδός, η αλήθεια, η ζωή, και μπορούμε να επιστρέψουμε στον Πατέρα, μέσω Αυτού.

Συνεργάτες στην αλήθεια

Θυμηθείτε για λίγα λεπτά μόνο μία φάση της υπέροχης ζωής του Κυρίου μας - ο Χριστός ως η Αλήθεια. Κατ' αρχάς, ο Ιησούς διακήρυξε ότι ο Ίδιος είναι *"η οδός, η αλήθεια και η ζωή"* (Ιωα. 14:6). Ο Απόστολος Ιωάννης διακήρυξε τον Ιησού ως *"πλήρη χάριτος και αληθείας"* και επιπλέον γράφει ότι *"η χάρις και η αλήθεια έγιναν μέσω του Ιησού Χριστού"* (Ιωα. 1:14, 17).

Πολλοί άνθρωποι στη σημερινή μας κοινωνία λένε ότι δεν υπάρχουν απόλυτες αλήθειες. Αλλά, πόσο ευλογημένοι είμαστε εμείς που πιστεύουμε εντελώς ότι η απόλυτη αλήθεια βρίσκεται στον Ιησού, το ζωντανό Λόγο και αυτή είναι αποτυπωμένη στο γραπτό Λόγο, τη Βίβλο.

Εμείς που δεχθήκαμε τον Ιησού Χριστό ως Κύριο *"να περπατάμε με Αυτόν, ριζωμένοι και εποικοδομούμενοι σ' Αυτόν, και να στερεωνόμαστε στην πίστη"* (Κολ. 2:6-7). Δεν περπατούμε στο σκοτάδι και στην πλάνη, αλλά στο φως και στην αλήθεια και στην αγάπη! Περπατούμε δια πίστεως και δια Πνεύματος και δια του Λόγου.

Ο ευλογημένος μας Ιησούς, που ήταν ο Ίδιος η αλήθεια, ήταν θαρραλέος για την αλήθεια, δίνοντας τη ζωή

Του με το μεγαλύτερο κόστος για την εκπλήρωσή της. Σήμερα υπάρχουν αγαπητοί πιστοί του Θεού που είναι θαρραλέοι για την αλήθεια, διακινδυνεύοντας τη ζωή τους, καθώς μοιράζονται την αλήθεια του Χριστού και του Λόγου Του. Προσευχηθείτε γι' αυτούς τους στρατιώτες-πιστούς σ' όλο τον κόσμο, που υπομένουν δοκιμασίες για να διαδώσουν το μήνυμα σωτηρίας που βρίσκεται στην καρδιά τους.

Μερικοί στεκόμενοι στον άμβωνα πρέπει ν' αντιμετωπίσουν ανθρώπους που δεν θέλουν ν' ακούσουν για δόγματα. Ας προσευχόμαστε να κηρύττουν το Λόγο του Θεού με παρρησία Αγίου Πνεύματος. Ζήτησε από το Θεό να ντύσει τους κήρυκές Του με υπομονή και σοφία που έρχονται από επάνω, πραότητα, γεμάτοι από έλεος, χωρίς μεροληψία και υποκρισία (Ιάκ. 3:17).

Ας παίρνουμε θάρρος να συνεχίζουμε σαν *"συνεργάτες στην αλήθεια"* (Γ' Ιωα. 8). Το έργο του Κυρίου γίνεται όλο και πιο επείγον μέρα με την ημέρα! Άλλωστε μην ξεχνάμε τα λόγια του Ιησού που είπε: *"Ναι, έρχομαι γρήγορα"* (Αποκ. 22:20).

Σταθερή πορεία προς το Θεό

Πουθενά μέσα σε ολόκληρη την Καινή Διαθήκη δεν λείπει το σπουδαίο θέμα της μετάνοιας. Ακόμη και στην Αποκάλυψη που δόθηκε στον Ιωάννη στο νησί της Πάτμου, υπήρχε έμφαση στην επείγουσα ανάγκη της μετάνοιας καθώς επίσης και στις πέντε από τις επτά επιστολές που στάλθηκαν στις εκκλησίες της Ασίας.

Γιατί όμως στις μέρες μας ακούγεται τόσο λίγο αυτό το θέμα; Πώς μπορούμε να εξηγήσουμε την ύπαρξη τόσο πολλών χριστιανών στις εκκλησίες μας που δεν μετανοούν; Πώς τόσοι πολλοί εργάτες του ευαγγελίου δικαιολογούν την αποτυχία τους να κάνουν συνεχείς κλήσεις για μετάνοια ως το κύριο θέμα στα κηρύγματά τους, όταν τόσο η Καινή Διαθήκη το απαιτεί, όσο και οι ζωές των ανθρώπων που δείχνουν την ανάγκη της; Με την πνευματική παρακμή σε κάθε περίπτωση, με την ηθική διαφθορά να τυλίγει το έθνος σαν παλιρροιακό κύμα, μπορεί να υπάρξει ανάγκη για κάποια βιβλική αρχή τώρα εκτός από τη μετάνοια;

Τι είναι μετάνοια; Πρώτο και κύριο, η μετάνοια δεν είναι μια απλή σκέψη ή πράξη. Δεν είναι κάτι που έγινε μια φορά και διαρκεί για πάντα. Η μετάνοια είναι μια συνεχής πορεία. Ο άνθρωπος πρέπει να μετανοεί πάντοτε. Δεν είναι αρκετό να νιώθουμε για μια μόνο φορά λύπη για την αμαρτία. Ούτε μια απλή αλλαγή του μυαλού επαρκεί. Καμία ατομική πράξη ταπείνωσης δεν μπορεί να εκπληρώσει αυτή τη βιβλική αξίωση. Η αληθινή μετάνοια επηρεάζει ολόκληρη την προσωπικότητα του ανθρώπου, μεταβάλλει τον εσωτερικό τρόπο ζωής και δε σταματά πουθενά.

Στην αληθινή βιβλική μετάνοια κάποιος δε ζητά απλά να διαφύγει από την οργή του Θεού ή την ενοχή της συνείδησης. Το πρόσωπο που μετανοεί στρέφεται από όλα όσα δυσαρεστούν το Θεό προς εκείνα που Τον ευαρεστούν. Το άτομο που μετανοεί γυρνάει την πλάτη του στην αμαρτία και στον παλιό εαυτό του και με πίστη στρέφεται προς τον Ιησού Χριστό. Αυτή η μεταστροφή από την αμαρτία και τον εαυτό του προς το Χριστό είναι και πρέπει να συνεχίσει να είναι μια συνεχής και καθημερινή πορεία. Δεν είναι αρκετό το να έχουμε στραφεί μόνο από την αμαρτία προς το Χριστό. **Ο αληθινά μετανοών δεν πρέπει να πει απλά "Μετανόησα", αλλά να πει και να λέει συνεχώς.... "Μετανωώ!"**

Η Βιβλική μετάνοια είναι μια μόνιμη αλλαγή κατεύθυνσης. Σκέψου ένα πρόσωπο που περπατά σε κάποιο δρόμο. Αντιλαμβάνεται ότι πηγαίνει εκεί που δεν έχει σκοπό να πάει, στρέφεται τελειώς ανάποδα και προχωρά στην αντίθετη κατεύθυνση. Ο καθένας που ξεκινά τη ζωή του πηγαίνει σε λάθος δρόμο. Από τη φύση του, ο άνθρωπος είναι αμαρτωλός πηγαίνοντας στο δρόμο της καταστροφής. Κάθε αμαρτία και εγωιστική πράξη βάζει τον αμαρτωλό όλο και πιο κοντά στον αώνιο προορισμό του. Στη μετάνοια, αποκτά την εμπειρία της απόλυτης μεταστροφής. Στρεφόμενος προς τον ουρανό, το Χριστό και τη δικαιοσύνη, ο μετανοών άνθρωπος αρχίζει να κινείται με νέο σκοπό και προς τη σωστή κατεύθυνση και κανένας πειρασμός για αμαρτία δεν μπορούν να τον κάνουν να εγκαταλείψει τη σταθερή του πορεία προς το Θεό.

Ο αγαπημένος Του!

«Ξέρω τα έργα σου και τον τόπο όπου κατοικείς, εκεί που είναι στημένος ο θρόνος του Σατανά. Κι όμως συνεχίζεις να τιμάς το όνομά μου, και την πίστη σου σε μένα δεν την απαρνήθηκες ακόμα και τότε που μάρτύρησε ο Αντύπας, ο πιστός μου μάρτυρας, ο οποίος θανατώθηκε στον τόπο το δικό σας...» Αποκ.2:13

Πώς μπορούσε ο Θεός να αγαπάει τον Αντύπα, τον πιστό Του μάρτυρα, όπως ο Ίδιος τον αποκαλεί και να αφήσει να τον σκοτώσουν οι άνθρωποι του Σατανά; Πόσοι και πόσοι μάρτυρες του Χριστού φονεύθηκαν στους πρώτους διωγμούς της Εκκλησίας Του! Μα και σήμερα σε κάποιες χώρες διώκονται και σκοτώνονται βάνουσα. Πού είναι η αγάπη του Θεού; Κάπως έτσι σκεφτόμαστε κι εμείς, όταν παίρνει από κοντά μας ο Θεός κάποιο αγαπημένο μας πρόσωπο. Όταν θλίψεις έρχονται αμείλικτες στη ζωή μας και κλονίζονται όλα κάτω από τα

πόδια μας, νιώθουμε εγκαταλειμμένοι.

Πού είναι ο Θεός; Ο Θεός είναι πάντα κοντά μας. Ο Σταυρός του Χριστού δόθηκε για μας. Τον Ίδιο Του το Γιο δεν φειδωλεύθηκε, αλλά Τον έδωσε να πεθάνει για τη σωτηρία μας. Η αγάπη Του είναι πάντα εδώ. Όχι για να μας εξασφαλίσει μια ζωή ανέφελη, ανώδυνη, χωρίς δοκιμασίες, αλλά για να μας πλημμυρίζει με τη δική Του ειρήνη και σιγουριά μέσα στις θλίψεις. Για να μας γεμίζει με το γλυκό Του το Πρόσωπο, με τη ζωντανή Του παρουσία, που όλα τα φωτίζει και τα μεταβάλλει σε ευλογία. Τον Αντύπα μπορεί να τον σκότωσαν, μα τον πήρε Εκείνος στην αγκαλιά Του. Περνώνας μέσα από τους λαμπρούς πυλώνες τον υποδέχτηκε στην Ουράνια Πόλη, στην αιώνια χαρά. Δεν υπήρχε πια πόνος και σκοτάδι γι' αυτόν. Όπως δεν υπάρχει και για μας, αν ανήκουμε στο Χριστό με όλη μας την καρδιά και Τον υπηρετούμε σ' αυτή τη γη.

Κάτω από το λάβαρο του Χριστού

Πόσο φοβερή είναι η εμφάνιση πολλών σήμερα δυνατών θεελλών καθώς επίσης και του σκοταδιού που πλησιάζει. Πώς μπορούμε εμείς οι χριστιανοί να κρατάμε τα μάτια μας ανοιχτά σαν πυρσούς μέσα στο σκοτάδι που μαζεύεται; Διότι ο ρόλος μας και ο λόγος ύπαρξής μας είναι το να φέγγουμε με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος που κατοικεί μέσα μας. Χρειάζεται να έχουμε μια αθώα, καθαρή καρδιά, αγιασμένη και γεμάτη από το Άγιο Πνεύμα και το Λόγο του Θεού.

Ας συνεχίσουμε να εκζητάμε την αναζωπύρωση από το Θεό! Γιατί μόνο όταν ο Θεός κατέβει με θαυμαστή δύναμη, Εκείνος θα πείσει και θα αλλάξει πολλούς. Μια αναζωπυρωμένη εκκλησία είναι ο τρόπος του Θεού για να φέρει το θερισμό στο τέλος των ημερών. Οπουδήποτε κοιτάμε στον κόσμο, βλέπουμε τρομακτικές πνευματικές ανάγκες. Πλήθη ανθρώπων είναι δεσμευμένα σε λανθασμένες θρησκείες, των οποίων η ελπίδα δεν βρίσκεται στον αληθινό Σωτήρα, τον Κύριο Ιησού Χριστό. Μερικοί μάλιστα είναι κατάφορα αντίθετοι με το Χριστό. Άλλοι έχουν μία εμφάνιση αγιότητας, αλλά χωρίς τη ζωή του Χριστού μέσα της. Ανόητοι είναι αυτοί που κυνηγούν τον κόσμο και τον πλούτο του, χωρίς να διαθέτουν χρόνο για το Θεό. Αλήθεια, μπορεί ο Θεός να διαπεράσει τέτοιες καρδιές;

Ναι! Με το Θεό όλα είναι δυνατά. Ο Ιησούς είπε: "...Μου δόθηκε ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ στον ουρανό και πάνω στη γη. Πορευτείτε, λοιπόν, και μαθητέψτε όλα τα έθνη... Και ιδού, Εγώ είμαι μαζί σας όλες τις ημέρες ως τη συντέλεια του αιώνα. Αμήν" (Μαθ. 28:18-20).

Ο Ιησούς, ο Υιός του Θεού, κατέβηκε στη γη για να ελευθερώσει το ανθρώπινο γένος από τη δύναμη και τα δεσμά του σατανά. Μπορεί να σταυρώθηκε και να πέθανε, όμως αναστήθηκε θριαμβευτικά! Εμείς, που είμαστε συμμέτοχοι της πολύ ευλογημένης ζωής της ελευθερίας και της σωτηρίας που Εκείνος απέκτησε για μας, οφείλουμε να προσέξουμε με μεγάλο ενθουσιασμό την εντολή Του και να προχωρήσουμε βάζοντας σε εφαρμογή τις αλήθειες του Ευαγγελίου, έτσι ώστε κι άλλοι να συμμετάσχουν σ' αυτό τον αγώνα.

Τώρα είναι η ώρα για την ηρωική εκκλησία να σηκωθεί και να προχωρήσει όπως διέταξε ο Χριστός, με τη δύναμή Του, θερίζοντας ψυχές για τις οποίες Εκείνος πέθανε, όπως και για εμάς. Μακάρι, εμείς, η εκκλησία, οι λυτρωμένοι από τη χάρη του Κυρίου, να κινητοποιηθούμε μ' έναν τρόπο άξιο του Θεού μας, υπακούοντας με όλη μας την καρδιά στις εντολές Του.